



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/466/2011/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

107/2012. (III. 21.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos<sup>1</sup> 2011. augusztus 14-én előterjesztett **panaszát** a 2012. március 21-én – dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

#### á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Sz. városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mert az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

#### Indokolás

A panaszos 2011. augusztus 14-én terjesztette elő panaszát, egy vele szemben 2011. augusztus 13-án foganatosított rendőri intézkedés miatt, melynek során közterületen, östermelőként folytatott árusítási tevékenységét ellenőrizték.

#### I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2011. augusztus 13-án, 17 óra 30 perc körüli időben, a parkolóban, a kórház régi főbejáratával szemben, östermelőként árusítási tevékenységet végzett, amikor egy rendőrségi autóból kiszállva (V.D.) egy rendőr, akit a panaszos név szerint megjelölt, ellenőrzés alá vonta. A panaszos állítása szerint a Város Önkormányzata 2010. szeptember 6-tól 2011. augusztus 31-ig engedélyezte számára az adott területen, árusítás céljára 1 m<sup>2</sup> igénybevételét. A közterület felügyelők – panaszosi állítás szerint – többször is ellenőrizték az árusítást a megelőző egy év során és mindig mindent rendben találtak nála. Az öt ellenőrző rendőr azonban „összepakoltatta” a panaszost, melynek

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

oka – a panaszos feltételezése szerint – az volt, hogy az eljáró rendőrt megkérte erre egy barátja, aki a „Büntetés Végrehajtási Intézetben” dolgozik. A panaszos előadta, hogy tevékenységével senkit sem zavart, a forgalmat nem akadályozta, ezért méltánytalannak tartotta a rendőr eljárását és kérte panaszának kivizsgálását.

2) A Testület megkeresése alapján a panaszos fénymásolatban megküldte a zöldség, gyümölcs östermelői árusításra vonatkozó engedélyét és beadványát az alábbiak szerint egészítette ki.

A panaszos szerint a rendőr nem egyedül, hanem két társával együtt intézkedett és bár köszönt az intézkedés megkezdésekor, de sem ő, sem a két kollégája nem azonosította magát. Az intézkedés okaként a rendőr azt közölte, hogy lakossági bejelentés érkezett arról, hogy valaki az adott helyen engedély nélküli árusítást folytat. A panaszos szerint a környéken nincsenek lakások, ő a betegek hozzátartozóinak és a kórházi dolgozóknak árulta a friss gyümölcsöt, véleménye szerint ez a tevékenysége csak a 2011 májusában „odaköltözött” zöldség árusító céget zavarhatta. Az intézkedést megelőzően a panaszos látta, hogy egy ismeretlen férfi – aki „Büntetés Végrehajtás” feliratú kék színű pólót viselt – egy sötét Opel gépkocsival leparkolt a zöldségüzlet előtt, és onnan telefonált. Ebből a panaszos egyértelműen arra következtetett, hogy ez a személy volt a bejelentő és jó ismerőse lehetett a vele szemben intézkedő rendőrnek. A panaszos beadványa kiegészítésében azt állította, hogy az intézkedés időpontjában nála volt az árusításhoz szükséges engedély, de véleménye szerint annak ellenőrzésére a rendőrnek nincs hatásköre, mert a szóban forgó terület nem közút, hanem önkormányzati tulajdonban lévő terület, így azt kizárólag a közterület felügyelet ellenőrizheti és csak e szerv munkatársainak köteles bemutatni az engedélyét. A panaszos szerint adatait „felírták”, de nem indult vele szemben semmilyen eljárás az eset kapcsán.

3) A másolatban csatolt, a Város Polgármesteri Hivatala által 2010. augusztus 27-én hozott határozat szerint, a panaszos 2010. szeptember 6-tól 2011. augusztus 31-ig, a kórház régi bejáratával szemben” a parkoló melletti területen, 1 m<sup>2</sup> területen zöldség, gyümölcs östermelői árusítására kapott engedélyt. A határozat – egyebek mellett – rögzíti, hogy az árusítási tevékenység gépkocsiból nem folytatható, a gyalogos és gépjármű forgalmat nem akadályozhatja, a területet tisztán kell tartani, az engedély csak az engedélyest és annak bejelentett alkalmazottját jogosítja fel a közterület használatára. A határozat 9. pontja szerint az engedélyt az engedélyes köteles az igénybevétel helyén tartani és a hatóság felhívására bemutatni. A határozat jogszabályi alapja a 41/2001. (XI. 29.) önkormányzati rendelet.

## II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a Rendőrkapitányság vezetőjétől, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendőrkapitányság vezetője megküldte az intézkedéssel kapcsolatos összefoglaló jelentést és az intézkedő rendőr jelentését, melyhez a Megyei Rendőr-főkapitányság csatolta az ügyeleti osztály vezetőjének jelentését.

1) Az összefoglaló jelentés szerint 2011. augusztus 13-án, nappal, két rendőr, egy r. őrmester és egy próbaidős r. őrmester intézkedett a panaszossal szemben. Az intézkedéskor nem készült írásos dokumentáció, a járőrpár vezetője a Testület megkeresése alapján vezetői

utasításra készített jelentést. E szerint az intézkedés célja annak megállapítása volt, hogy a panaszos rendelkezik-e a közterületi árusításhoz szükséges őstermelői és közterület használati engedéllyel. Az intézkedés jogalapját az összefoglaló jelentés szerint, a Város Önkormányzata Közgyűlésének a közterületek használatáról szóló 7/2011. (III. 31.) számú rendelete képezte, melynek 4. § (2) bekezdés d) pontja szerint közterület-használati engedély szükséges a közterületen történő időszakos és folyamatos árusításhoz. E rendelet 34. § (1) bekezdése szerint, „a közterület-használat szabályszerűségének, az engedélyben meghatározottak betartásának ellenőrzését a Polgármester a Jegyző, a Közterület-felügyelet, a közlekedési hatóság és a rendőrség bevonásával végzi.”

Az összefoglaló jelentés szerint a járőr vezetője az intézkedés megkezdésekor a napszaknak megfelelően köszönt, közölte nevét és azonosító számát, illetve az intézkedés célját, miszerint azt kívánja megállapítani, hogy a panaszos rendelkezik-e az árusításhoz szükséges engedélyekkel. Az intézkedésre a megyei rendőr-főkapitányság központi ügyeletének utasítására került sor, így, az összefoglaló jelentés szerint feltételezhetően lakossági bejelentés történt, a bejelentőre vonatkozó adatok – amennyiben azok még rendelkezésre állnak – a megyei rendőr-főkapitányság, rendészeti igazgatóság ügyeleti osztályán lelhetők fel. Az összefoglaló jelentés szerint a panaszos az engedélyeket bemutatni nem tudta, ezért az elkövetett szabálysértés miatt figyelmeztették a rendőrök és felszólították a tevékenység abbahagyására, melynek a panaszos eleget tett. Az intézkedés jogalapja a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése, illetve az intézkedés hatályban lévő, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése, valamint 21. §-ának (1) és (2) bekezdése volt. Az összefoglaló jelentésben foglaltak szerint, az intézkedés napján a rendőrök nem ellenőrizték a megyei kórház bejáratánál lévő zöldség-gyümölcsárusító helyet, továbbá az intézkedés során, vagy azt közvetlenül megelőzően a rendőrség nem működött együtt a büntetés-végrehajtási intézettel. Az eljáró rendőrök nyilatkozata szerint az említett üzlet előtt állt két férfi, de velük a rendőrök nem vették fel a kapcsolatot, a rendőrök az ügyelet utasítására jelentek meg a helyszínen. Nem zárható ki azonban az összefoglaló jelentés szerint, hogy az állampolgári bejelentést a büntetés-végrehajtási intézet állományába tartozó személyek tették, erről azonban a rendőrök, illetve a rendőrkapitányság vezetője nem rendelkezik tudomással, illetve az intézkedés ettől még nem tekinthető együttműködésnek.

Idézi az összefoglaló jelentés a közterületek használatáról szóló 7/2011. (III. 31) önkormányzati rendelet 36. § (1) bekezdésében megállapított szabálysértési tényállást a következők szerint: „Aki a közterületet engedélyhez kötött esetben engedély nélkül, vagy a kiadott engedélytől eltérő módon használja, valamint a rendelet 17. § (3) bekezdésében, 18. §-ban, 21. §-ban, 23. §-ban, 24. § (4)- (5) bekezdésében, 25. §-ban, 26. §-ban, 31. §-ban, 32. §-ban és 33. §-ban foglaltakat megszegi szabálysértést követ el, és 50.000,-Ft-ig terjedő pénzbírsággal, vagy 3.000,-20.000,-Ft-ig terjedő helyszíni bírsággal sújtható.” Az összefoglaló jelentés szerint az intézkedő rendőrök az Rtv. 15. § (2) bekezdésében meghatározott arányosság követelményének megfelelően jártak el akkor, amikor a panaszost csak figyelmeztetésben részesítették és nem alkalmaztak helyszíni bírságot, mert a panaszost „jogkövető állampolgárnak látták” és nem tartották szükségesnek súlyosabb szankció alkalmazását.

Végezetül az összefoglaló jelentés leszögezte, hogy az önkormányzati rendeletben foglaltak szerint az intézkedés helyszínére, a megyei Kórház környékére közterület-használati engedély nem is adható ki, és a rendőrkapitányság vezetője a teljes közterületi állomány

figyelmét felhívta arra, hogy amennyiben ezen a helyen a jövőben hasonló szabálysértést észlelnek, az elkövetővel szemben lehetőség szerint súlyosabb jogkövetkezményt alkalmazzanak.

2) Az intézkedést foganatosító r. őrmester, jelentése szerint, a panaszossal szemben 2011. augusztus 13-án 17 óra 30 perckor a Kórház parkolója előtti területen azért kezdeményezett intézkedést, hogy megállapítsa, rendelkezik-e a panaszos őstermelői, illetve közterület-használati engedéllyel. Az intézkedő rendőr – jelentése szerint – a napszaknak megfelelően köszönt, közölte nevét és azonosító számát, valamint az intézkedés célját, azaz az engedélyek ellenőrzését. Az intézkedésre a r. őrmester az ügyelettől kapott utasítást, azzal, hogy lakossági bejelentés érkezett a feltehetően engedély nélküli árusításról, a bejelentő nevét azonban az ügyelet nem közölte a rendőrrel. Az ellenőrzés során a panaszos azt közölte, hogy van engedélyje az árusításra, de mivel azt nem tartotta magánál, felmutatni nem tudta, a r. őrmester felszólította a tevékenység befejezésére, aminek a panaszos eleget tett. A rendőri jelentés szerint az intézkedő r. őrmester nem tudott arról, hogy ezen a napon történt-e ellenőrzés a kórház bejáratánál lévő üzletben, az intézkedést két férfi végignézte az üzlet elől, de az ő személyükről a r. őrmester nyilatkozni nem tudott. A rendőri jelentés állítása szerint a büntetés-végrehajtási szolgálattal nem volt semmiféle együttműködés az intézkedés kapcsán. A panaszossal szemben a r. őrmester elegendőnek tartotta a figyelmeztetést, mert a panaszost jogkövető állampolgárnak látta, elhitte, hogy rendelkezik engedéllyel, de mivel azt nem tartotta magánál fel kellett szólítania a tevékenység abbahagyására.

3) A megyei rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatósága ügyeleti osztályának vezetője által készített jelentés szerint, a panaszossal szembeni intézkedésről az ügyeleti eseménynaplóban, küldések nyilvántartásában bejegyzés nem található. A bejelentések hanganyagát 30 nap elteltével megsemmisítik, így a panasszal kapcsolatos hanganyag nem állt rendelkezésre. Az osztály vezetője telefonon nyilatkozta a 2011. augusztus 13-án ügyeleti szolgálatot ellátó rendőröket, egy r. századost és két r. zászlóst, de a bejelentések nagy száma miatt a rendőrök a panasszal kapcsolatos intézkedésről nyilatkozni nem tudtak, arra nem emlékeztek.

Végül a jelentés a következőket állapítja meg: „Mivel az esemény egyik ügyeleti nyilvántartásban sem szerepel, ezért feltételezhető, hogy az intézkedők saját elhatározásból kezdeményeztek intézkedést a panaszban szereplő személlyel szemben, azzal kapcsolatban külön az ügyeletre telefonon bejelentés nem érkezett.”

### III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette magának a rendőri intézkedésnek a jogszerűségét, a panaszos igazoltatását, és azt, hogy az eljáró rendőrök a szolgálati fellépésre vonatkozó előírások szerint jártak-e el.

**A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 2. §-ának (1) bekezdéséből levezetett tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az 59. §-ának (1) bekezdésében rögzített személyes adatok védelméhez való jogát.**

A panaszos kifogás tárgyává tette, hogy a rendőrök intézkedést kezdeményeztek vele szemben, igazoltatták, adatait rögzítették, majd – az adott területre, a kórház, régi bejáratával szembeni részre szóló engedélye ellenére – az árusítási tevékenység abbahagyására szólították fel.

1) A Testület elsőként az értékelte, hogy milyen jogalap és indok birtokában kezdett intézkedésbe a két rendőr a szóban forgó közterületen.

Az Rtv. 1. §-a, a rendőrség feladatáról rendelkezik, amelynek (1) bekezdése szerint mások mellett a közbiztonság és a közrend védelme tartozik a rendőrség feladatkörébe. Ugyanezen törvényhely – intézkedéskor hatályos – (2) bekezdésének 1., 2. és 3. pontja szerint az Rtv.-ben és az Rtv. felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében a rendőrség általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését és felderítését; szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében; ellátja a közbiztonságra veszélyes egyes eszközök és anyagok előállításával, forgalmazásával és felhasználásával kapcsolatos hatósági feladatokat. Az Rtv. 11. § (1) bekezdése a rendőr feladatainak ellátásáról és az utasítások teljesítésének kötelezettségéről a következőképpen rendelkezik: „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az e törvényben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

Ezen túlmenően az Rtv. 13. § (1) bekezdése a rendőr intézkedési kötelezettségével kapcsolatosan a következőket rögzíti: a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. Az intézkedéskor hatályban levő Szolgálati Szabályzat 3. § (1) bekezdése az Rtv. rendelkezéseit egészíti ki. E szerint bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha illet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A rendelkezésre álló adatok szerint Székesfehérvár területén a közterületek használatáról, a panaszos engedélye kiállításának időpontjában a 41/2001. (XI. 29.) számú önkormányzati rendelet rendelkezett, majd 2011. április hó 1. napjától – és ez által a rendőri intézkedés időpontjában is – a 7/2011. (III. 31.) számú önkormányzati rendelet tartalmazta a hatályos szabályozást. Tényként állapítható meg az is, hogy mindkét jogszabály – szó szerint azonos tartalommal – állapította meg a közterület-használat szabályszerűségének hatósági ellenőrzésére vonatkozó szabályokat. Az intézkedéskor (és jelenleg is) hatályos 7/2011. (III. 31.) számú önkormányzati rendelet 34. § (1) bekezdése az ellenőrzésre feljogosított szervezetek között a rendőrséget is feltünteti, továbbá ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy az engedélyes az engedélyt köteles az igénybevétel helyén tartani és azt a hatóság felhívására bemutatni. (Az engedély kiállításakor hatályban volt 41/2001.(XI.29) rendelet ugyanerről, ugyanezen tartalommal, a 36. §-ának (1) és (2) bekezdésében rendelkezett.)

Az intézkedéskor hatályos 7/2011. (III. 31.) önkormányzati rendelet 17. §-ának (3) bekezdésében – a korábbi szabályozáshoz képest eltérően –, állapítja meg az őstermelői árusításra kijelölt területeket és e felsorolásban, nem szerepel a panaszos engedélyében megjelölt helyszín. Ugyanezen jogszabály 36. §-ának (1) bekezdése – többek között – szabálysértéssé nyilvánítja a fent hivatkozott 17.§ (3) bekezdésben foglalt rendelkezések megsértését, azaz a rendeletben meghatározott helyszínektől különböző helyen történő árusítást.

Itt szükséges rögzíteni az érintett intézkedési okkal összefüggésben azt, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint nem tartozik a Testület hatáskörébe a szabálysértési felelősség vizsgálata. Egyúttal szükséges visszautalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. szabálysértés vagy bűncselekmény gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

Az ismertetett jogszabályi rendelkezések alapján **megállapítható, hogy a panaszos által folytatott árusítási tevékenység – annak helyszínére is figyelemmel – megalapozta a rendőri intézkedést, amelyre az Rtv. és a hivatkozott önkormányzati rendelet alapján a rendőrök kétséget kizáróan jogosultak és kötelesek voltak.**

2) A panaszos által fénymásolatban a Testület rendelkezésére bocsátott, 113291/1/2010. számú, közterület-használatára jogosító határozat 9. pontja – összhangban a már idézett jogszabályi rendelkezésekkel – ugyancsak előírja, hogy az engedélyt az igénybevétel helyén kell tartani és azt a hatóság felhívására be kell mutatni.

A rendőri állítás szerint a panaszos az engedélyt felszólításra nem mutatta be, csak azt állította, hogy rendelkezik az adott területre vonatkozó engedéllyel. A panaszos a Testület azon kérdésére, hogy az intézkedéskor nála volt-e az engedély és azt átadta-e az intézkedő rendőrnek, azt válaszolta, hogy az engedély nála volt, de álláspontja szerint csak a közterület felügyeletnek köteles az engedélyt bemutatni, a rendőrnek ez nem feladata, nem tartozik a hatáskörébe.

A panaszosi és a rendőri kijelentések egybevetése alapján megállapította a Testület, hogy a panaszos a közterület-használati engedélyét nem mutatta fel, ezáltal az eljáró rendőrök az árusítási tevékenység szabályszerűségéről meggyőződni nem tudtak, így az Rtv. 29. § (1) bekezdésének első fordulata alapján, **a közrend és közbiztonság védelme érdekében szükséges volt a panaszos személyazonosságának megállapítása, ezért igazoltatása jogszerű volt.**

Figyelemmel a panaszbeadványban megfogalmazott, az intézkedés kezdeményezésére vonatkozó panaszosi feltételezésre, leszögezi a Testület, hogy a rendőri intézkedés kezdeményezésével kapcsolatos – elsősorban a rendőrségi iratokban fellelhető – ellentmondásnak nincs jelentősége az intézkedés és az igazoltatás jogszerűsége szempontjából. Akár lakossági bejelentés előzte meg az intézkedést, ahogyan ezt az összefoglaló jelentés és az intézkedő rendőr jelentése állítja, akár saját elhatározásából járt el

a rendőr, ahogyan erre a megyei rendőr-főkapitányság ügyeleti osztályvezetője, mint lehetőségre utal, az intézkedési kötelezettség mindenképpen fennállt.

**A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, - anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna - hogy az intézkedő rendőrök a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában intézkedtek és igazoltatták a panaszost, ezért e tekintetben a tisztességes eljáráshoz illetve a személyes adatok védelméhez való joga nem sérült, mert az alapjog korlátozása jogszerűen történt.**

3) A panaszos, beadványának kiegészítésében, a rendőrök fellépésével kapcsolatban előadta, hogy az általa megnevezett rendőrön kívül még további két rendőr vett rész az intézkedésben és bár köszöntek, de nem azonosították magukat és az intézkedésük okaként „lakossági bejelentésre” hivatkoztak, mely szerint „valaki” engedély nélküli árusítást folytat. Ezzel ellentétben az összefoglaló jelentés – a rendőri jelentéssel egyezően – azt állítja, hogy az intézkedő rendőr köszönt, közölte nevét és azonosító számát, az intézkedés okát pedig az árusításhoz szükséges engedélyek ellenőrzésében jelölte meg. Az összefoglaló jelentés szerint egyébként két rendőr intézkedett a panaszossal szemben.

A panaszos e sérelme miatt a Testület az Rtv. 20. § és az intézkedéskor hatályban levő, a Szolgálati Szabályzat 4. §-ának érvényesülését tette vizsgálat tárgyává.

Az Rtv. 20. §-a rögzíti a szolgálati fellépés módjára vonatkozó rendelkezéseket, amit a Szolgálati Szabályzat 4. §-a egészít ki. Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt minden esetben köteles nevét, azonosító számát, illetve az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Ez alól egyetlen eset kivétel, nevezetesen, ha ez a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, ebben az esetben ugyanis az intézkedés befejezésekor kell az igazolására szolgáló lépéseket megtenni. A Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése szerint a rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelegéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg.

A fent idézett jogszabályhelyek tehát kötelezettségként írják elő a rendőrök részére azt, hogy minden esetben közöljék nevüket és azonosító számukat az intézkedés alá vont személlyel, valamint azt, hogy az intézkedés tényéről és céljáról tájékoztatást nyújtsanak, amelyet főszabályként az intézkedés kezdetekor kell megtenni, vagy azt követően, amennyiben az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti.

**A rendelkezésre álló, egymással szemben álló nyilatkozatok között az ellentétet - a szükséges bizonyítási eszközeivel – feloldani a Testület nem tudta, ezért nem volt megállapítható a panaszos Alkotmány 2. §-ából levezethető tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme.**

A Testület az ügy mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a rendőri intézkedés – az intézkedési kötelezettség és az igazoltatás – vonatkozásában alapjogsérelem nem történt, illetőleg alapjogsérelem a rendőri fellépés kapcsán nem volt megállapítható a tisztességes eljáráshoz való jog vonatkozásában, ezért – az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2012. március 21.

**Dr. Juhász Imre**  
elnök

**Dr. Kozma Ákos**  
elnökhelyettes

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
előadó testületi tag

**Dr. Féja András**  
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET